

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/107/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417213987
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4417213987.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Olivera Kolenčika, v spore žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bratislava, Trnavská cesta 82, IČO: 36 062 235, zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokát so sídlom Bratislava, Záhradnícka 27, IČO: 37 925 458, za účasti intervenienta na strane žalobcu Wüstenrot poisťovňa, a.s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 17, IČO: 31 383 408, zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bratislava, Štefánikova 8, IČO: 36 853 186, proti žalovaným: 1. LIMA Real Estate s.r.o., so sídlom Bratislava - mestská časť Ružinov, Turčianska 2/Blok G, IČO: 43 970 460, zastúpený: JUDr. Pavol Gráčik, advokát, so sídlom Nitra, Farská 40, IČO: 51 721 554, 2. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. C., S. XX, zastúpený: Mgr. Martin Lieskovský, advokát so sídlom Nitra, Farská 40, IČO: 42 427 291, o zaplatenie 4.960,62 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26. mája 2021 č. k. 6C/109/2017-290, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi a intervenientovi na jeho strane priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (Okresný súd Nové Zámky) v poradí druhým rozsudkom vo veci samej (prvý rozsudok vo veci samej zo dňa 25.3.2019 č. k. 6C/109/2017-140, ktorým bol žalovaný 1/ zaviazaný zaplatiť žalobcovi 4.960,62 eura s príslušenstvom, žaloba voči žalovanému 2/ bola zamietnutá, žalovaný 1/ bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalovanému 2/ nepriznal voči intervenientovi náhradu trov konania, na základe včas podaného odvolania žalobcu, Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29.7.2020 č. k. 5Co/139/2019-203 zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) zo dňa 26.5.2021 č. k. 6C/109/2017-290 pri právnom posúdení podľa § 3 ods. 1, § 24 ods. 1, 2, § 24 ods. 7 zák. č. 381/2001 Z. z., o povinnom zmluvnom poistení (ďalej iba „PZP“), § 415, § 121 ods. 3, § 420 ods. 1, § 427 ods. 1 a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) zaviazal žalovaného 1/ a žalovaného 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 4.960,62 eura spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 25.11.2016 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.)

2. Žalobcovi voči žalovaným 1/ a 2/ formou spoločnou a nerozdielnou priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pretože žalobca bol v konaní úspešný a tento nárok mu vznikol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške tohto nároku podľa § 262 ods. 1, 2 CSP rozhodne súd samostatným uznesením (výrok II. rozsudku).

3. Intervenient vystupujúci na strane žalobcu bol taktiež v konaní plne úspešný, a preto mu s poukazom na ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III. rozsudku).

4. Pokiaľ ide o rozhodnutie vo veci samej, súd prvej inštancie uviedol, že na základe rozsiahle vykonaného dokazovania a zároveň aj v intenciách záveru odvolacieho súdu mal za to, že je potrebné podanej žalobe žalobcu vyhovieť, pretože žalobca bezpochyby preukázal ním uplatnený nárok. K dopravnej nehode došlo dňa 18.5.2016 s tým, že túto zaviniť žalovaný 2/ ako vodič motorového vozidla X. M. W. O.: NZ-XXXFB, ktorého držiteľom bol žalovaný 1/. Žalovaný 2/ spôsobil škodu na motorovom vozidle J. L. O.: NZ XXXFD, ktorého držiteľom v čase predmetnej dopravnej nehody bol E.. X. A.. Žalobca v konaní preukázal, že motorové vozidlo, ktorého držiteľom bol žalovaný 1/ nebolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené proti zodpovednosti za škodu, ako to vyplýva z obsahu ust. § 3 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o PZP. Uvedené žalobca preukázal v konaní lustráciou v rámci poisťovní činných v SR. To, že dňa 18.5.2016 došlo k dopravnej nehode strany sporu nenamietali, pričom táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná záznamom o dopravnej nehode, oznámením poškodeného o poistnej udalosti, oznámením škody z poistenia motorových vozidiel a oznámením poškodeného o uplatnení si nároku na náhradu škody.

5. Žalobca si preto v tomto spore uplatnil voči žalovanému 1/ postih vo forme jeho zodpovednosti za škodu v zmysle § 427 OZ, ako prevádzateľa motorového vozidla, ktorý zodpovedá za škodu vyvolanou osobitnou povahou prevádzky motorového vozidla. Voči žalovanému 2/ si žalobca uplatnil postih vo forme jeho zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ z dôvodu, že tento ako vodič pri predmetnej nehode spôsobil E., ako poškodenému, škodu. Vznik škody žalobca preukázal Zápisom o poškodení vozidla zo dňa 20.5.2016, z obsahu ktorého jednoznačne vyplýva, čo bolo na motorovom vozidle poškodené, čo bude potrebné vymeniť. Kalkuláciou opravy založenej na č. I. 26 žalobca preukázal výšku nákladov na opravu motorového vozidla J. L., ktoré bolo poškodené pri danej nehode a to vo výške 4.901,82 eura. Takisto žalobca preukázal v konaní ako dospel k požadovanej výške škody, ktorú vyplatil poškodenému z poistného garančného fondu ako poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, a to na základe listinného dôkazu, ktorým je Výpočet výšky škody zo dňa 18.10.2016. Výpisom z účtu zo dňa 31.10.2016 žalobca ďalej preukázal, že poškodenému vyplatil z poistného garančného fondu sumu 4.656,73 eura titulom nákladov na opravu poškodeného vozidla, sumu 245,09 eura titulom spoluúčasti na nákladoch na opravu poškodeného vozidla a sumu 58,80 eura titulom nákladov za odťah poškodeného vozidla, všetko v súlade s faktúrami č. 160129 a č. 1351601548 smerujúcimi spolu na zaplatenie sumy 4.960,62 eura.

6. Wüstenrot poisťovňa a.s. ako intervenient vystupujúci v tomto spore na strane žalobcu, už pri oznámení svojho vstupu do konania písomným podaním zo dňa 18.5.2018 uviedol, že má právny záujem na výsledku tohto konania, a to z dôvodu jeho pozície poisťovateľa. Potvrdil a zároveň nepoprel, že dňa 22.6.2014 ako poisťovateľ so žalovaným 1/ ako poistníkom uzavrel poistnú zmluvu č. 610/133545-1 týkajúcu sa povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zároveň uviedol, že poistný vzťah medzi ním a žalovaným 1/ ako držiteľom motorového vozidla zanikol dňa 26.04.2016 o 00:00 hod. a to v súlade s ust. § 9 ods. 4 zák. o PZP. Z uvedeného dôvodu v čase škodovej udalosti a to dopravnej nehody zo dňa 18.5.2016 neexistoval poistný vzťah medzi intervenientom vystupujúcim na strane žalobcu a žalovaným 1. Svoje tvrdenie v tomto smere intervenient odôvodnil tým, že žalovaný 1/ si nesplnil svoju povinnosť uhradiť riadne a včas poistné konkrétne splátku splatnú dňa 23.3.2016. Pretože intervenient evidoval nedoplatok na poistnom u žalovaného, tohto upomienkou zo dňa 18.4.2016 (č. I. 138) upozornil, že v prípade neuhradenia nedoplatku bude intervenient postupovať v súlade s ust. § 9 ods. 4 cit. zák. Napriek tejto upomienke žalovaný 1/ nezaplatil svoj nedoplatok na poistnom v lehote jedného mesiaca odo dňa splatnosti, t. j. do 26.4.2016, a preto intervenient oznámením o zániku poistnej zmluvy (č. I. 139) jednoznačne písomne žalovanému 1/ oznámil, že mu zaniklo poistenie podľa § 9 ods. 4 zák. o PZP, lebo poistenie nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti. Z takto predložených listinných dôkazov možno jednoznačne vyvodiť, že žalobca v konaní preukázal, že žalovaný 1/ v čase dopravnej nehody dňa 18.5.2016 nemal riadne uzatvorené zákonné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, k tomu motorovému vozidlu, ktorého bol v čase predmetnej nehody držiteľom.

7. Žalovaný 1/ v konaní nesúhlasil s podanou žalobou, nárok uplatnený žalobcom vo vzťahu k nemu považoval za nedôvodný, pretože v súlade s VPP pre PZP za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaný 1/ ako povinný uhrádzal poistné v štvrtročných splátkach k 25.6., 25.9., 25.12 a 25.3., pričom začiatkom poistenia bol deň 25.6.2014. Podľa jeho názoru technický rok vždy končí k 24.6. nasledujúceho roka a začína plynúť dňom 25.6. nasledujúceho roka. Splatným sa stáva celé poistné uplynutím poistného obdobia, v ktorom poistné nebolo uhradené, t. j. uplynutím celého technického roka plynúceho vždy do 25.6. kalendárneho roka. S poukazom na uvedené, žalovaný 1/ bol toho názoru, že predmetný zmluvný, resp. poistný vzťah v čase poistnej udalosti trval. Uznal, že sa omeškal s uhradením jednej zo splátok poistného, ktorá mala byť uhradená do 25.3.2016, pričom túto žalovaný 1/ uhradil dodatočne dňa 26.5.2016. Zdieľal ten názor, že k ukončeniu poistného obdobia došlo až 24.6.2016. Až po uplynutí tohto dňa mohlo dôjsť zo strany intervenienta k ukončeniu poistenia v zmysle čl. 7 jeho VPP.

8. Žalovaný 2/ v konaní tvrdil, že mal vedomosť o tom, že v čase dopravnej nehody mal žalovaný 1/ riadne uzavretú poistnú zmluvu ohľadne poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Zároveň uviedol, že v čase dopravnej nehody bol v pracovnoprávnom pomere u žalovaného 1/ a zotrvával na tom, že k dopravnej nehode došlo pri pnení pracovných úloh, ktoré plnil pre žalovaného 1/. Zároveň žalovaný 2/ vykonával aj funkciu konateľa a jediného spoločníka v obchodnej spoločnosti. Namietal svoju pasívnu vecnú legitímáciu z dôvodu, že poistenie daného motorového vozidla v čase dopravnej nehody trvalo a to preto, že neboli preukázané všetky náležitosti vzniku zodpovednosti žalovaného 2/ za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ. Žalobca podľa jeho názoru v tomto konaní nepreukázal, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu právnej povinnosti, k vzniku škody a že medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou existuje príčinná súvislosť.

9. V súvislosti s námietkami žalovaných 1/ a 2/ že v čase dopravnej nehody podľa VPP a to konkrétne čl. 4 bod 7 a čl. 7 bod 5 trvalo poistenie, a že ho mal mať žalovaný 1/ riadne zaplatené, sa prvoinštančný súd nestotožnil, pretože v prípade platenia poistného v štvrtročných splátkach (čo bol aj tento prípad) dojednané poistenie zaniká do jedného mesiaca od splatnosti celého poistného. V prejednávanej veci bola splatnosť celého poistenia viazaná práve na splátku splatnú dňa 25.3.2016. Vzhľadom k tomu, že prvá splátka v danom technickom roku splatná 25.6., druhá splátka bola splatná 25.9., tretia splátka bola splatná 25.12. a štvrtá splátka bola splatná dňa 25.3.2016, to znamená, že k 25.3.2016 bolo splatné celé predchádzajúce ročné poistné a v prípade jeho riadneho zaplatenia by trvalo poistenie motorového vozidla žalovaného 1/ až do konca technického roka, t. j. k 25.6.2016. Z toho vyplýva, že nie je možné v žiadnom prípade prisvedčiť námietke žalovaných, že poistenie bolo zaplatené v čase, keď došlo k dopravnej nehode, pretože by bolo zaplatené iba vtedy, ak by žalovaný 1/ zaplatil omeškanú splátku mesiac od splatnosti pôvodnej splátky v prvom rade a v druhom rade do mesiaca od splatnosti celého poistného, čo je s poukazom na uvedené ten istý termín, t. j. do 25.6.2016, čo ale nebolo tak, a preto intervenient správne postupoval, keď žalovanému 1/ oznámil oznámením zo dňa 25.6.2016, že predmetná poistná zmluva zanikla dňom 26.4.2016.

10. Pokiaľ ide o námietku žalovaného 2/, že v čase danej dopravnej nehody plnil pracovné úlohy pre žalovaného 1/ na dôkaz čoho žalovaný 1/ predložil uzavretú pracovnú zmluvu so žalovaným 1/ dňa 4.2.2016, pričom pracovnoprávny vzťah trval od 4.2.2016 do 21.2.2020 a žalovaný 2/ podľa tejto zmluvy vykonával prácu realitného makléra bez akéhokoľvek porušenia právnej povinnosti, v dôsledku ktorej by došlo k vzniku škody na inom motorovom vozidle, súd sa s takto vznesenou námietkou nestotožnil a nepovažoval ju za dôvodnú, pretože boli splnené všetky zákonom dané povinnosti pre posudzovanie zodpovednosti žalovaného podľa § 420 ods. 1 OZ.

11. Zo samotného obsahu ust. § 420 OZ vyplýva, že ten, kto zaviní škodu za ňu aj zodpovedá. V tomto konaní žalobca bezpochyby preukázal, že žalovaný 2/ zavinil predmetnú nehodu, a preto zodpovedá za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ, nakoľko k motorovému vozidlu, ktoré riadil, nebola platne uzavretá poistná zmluva ohľadne poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalovaný 2/ bol teda súčasne osobou bez poistenia zodpovednosti a to bez ohľadu na to, komu prislúcha povinnosť uzavrieť poistnú zmluvu tohto druhu. Preto uplatnený nárok žalobcu voči tomuto subjektu bol dôvodný. V zázname o dopravnej nehode žalovaný 2/ vlastnoručným podpisom potvrdil zavinenie predmetnej dopravnej nehody, a to konkrétne v rámci bodu 15 tohto záznamu. Žalovaný 2/ ako vodič v cestnej premávke svojím správaním porušil ust. § 415 OZ, podľa ktorého je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na majetku, zdraví a životnom prostredí. V príčinnej súvislosti s takýmto konaním žalovaného 2/ následne došlo k vzniku škody na motorovom vozidle poškodeného E..

Výška tejto škody bola v konaní preukázaná výpismi z účtu žalobcu o poskytnutom poistnom plnení z garančného fondu poškodenému. V danom prípade sa účastníci dopravnej nehody zo dňa 18.5.2016 dohodli na zavinení, čoho dôkazom je spomínaný záznam o dopravnej nehode. Z uvedeného dôvodu nie je možné sa stotožniť s právnou argumentáciou žalovaného 2/ v tom smere, že neporušil žiadny právny predpis, resp. právnú povinnosť. Samotná skutočnosť, že žalovaný 2/ dobrovoľne podpísal záznam o dopravnej nehode svedčí o tom, že potvrdil a uznal zavinenie dopravnej nehody, pri ktorej došlo k vzniku škody na vozidle poškodeného.

12. Postavenie žalobcu v tomto spore je osobitným postavením vo vzťahu k takým osobám (vodičovi motorového vozidla a držiteľovi motorového vozidla), pretože ide o jeho postihové právo voči tým osobám, za ktoré plnil na základe osobitnej právnej úpravy obsiahnutej v § 24 ods. 2 zák. o PZP. Dôvodom na vznik práva poškodeného na náhradu škody proti poistnému garančnému fondu je spôsobenie škody nepoisteným motorovým vozidlom, pričom toto právo môže poškodený uplatniť voči kancelárii za rovnakých podmienok, ako keby uplatnil rovnaký nárok proti poisťovateľovi. Úmyslom zákonodarcu, formulovaným aj v dôvodovej správe k zák. o PZP bolo to, aby sa poistenie vzťahovalo ako na prevádzateľa, tak aj na ďalšie osoby zodpovedajúce za škodu podľa § 427 OZ ako aj na osoby zodpovedajúce podľa § 420 OZ, napr. vodiča vozidla. V danom prípade žalovaný 2/ zaviniel dopravnú nehodu, a preto celkom nepochybne zodpovedá za škodu podľa § 420 OZ, pretože škodu zaviniel vozidlom, ku ktorému nebola uzavretá poistná zmluva a súčasne je aj osobou bez poistenia. Nárok žalobcu uplatnený voči tomuto subjektu je preto plne dôvodný (rozhodnutie NS SR zo dňa 17.2.2016 sp. zn. 1Obdo/26/2015).

13. Ust. § 420 ods. 2 OZ hovorí o tom, že vodič vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená dopravná nehoda, resp. škoda poškodenému, sa môže okrem iného svojej zodpovednosti zbaviť, keď preukáže, že škoda je spôsobená právnickou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili a tieto osoby tak sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú. Ich zodpovednosť podľa pracovnoprávných predpisov tým nie je dotknutá. Žalovaný 2/ v tomto konaní nepreukázal, že by vykonával druh činnosti, aký má na zreteli ust. § 420 ods. 2 OZ. Samotná pracovná zmluva predložená žalovaným 2/ nepreukazuje, že by ho žalovaný 1/ v čase dopravnej nehody použil pre vykonávanie činnosti podľa § 420 ods. 1 OZ. Súd mal jednoznačne za preukázané porušenie povinností žalovaným 2/ ako aj jeho zodpovednosť za škodu podľa § 420 ods. 2 OZ, pretože tento nepreukázal, že v čase dopravnej nehody pri činnosti, pri ktorej došlo k vzniku škody sledoval výlučne záujmy svojho zamestnávateľa, a nie napríklad záujmy tretej osoby, resp. svoje osobné záujmy.

14. Pokiaľ ide o žalovaného 1/ a jeho zodpovednosť vyplývajúca z ust. § 427 ods. 1, podľa ktorého si žalobca uplatňuje voči nemu zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, formou spoločnou a nerozdielnou spolu so žalovaným 2/, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie z predložených listinných dôkazov žalobcom mal preukázané to, že žalobca poskytol poškodenému z poisteného garančného fondu v zmysle § 24 ods. 4 písm. b/ zák. o PZP plnenie za škodu spôsobenú motorovým vozidlom žalovaného 1/ v sume 4.960,62 eura pozostávajúcu z nákladov na opravu poškodeného vozidla v sume 4.656,73 eura, náklady na opravu poškodeného vozidla z dôvodu spoluúčasti v sume 245,09 eura a nákladov za odťah poškodeného vozidla v sume 58,80 eura. Výšku tohto plnenia žiadna zo strán v priebehu konania nerozporovala a nespochybňovala. Keďže žalobca v konaní preukázal poskytnutie poistného plnenia poškodenému spolu v sume 4.960,62 eura za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla žalovaného podľa § 24 ods. 2 písm. g/ cit. zák., prvoinštančný súd podanej žalobe vyhovel v plnom rozsahu. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozhodnutie NS SR zo dňa 31.8.2010, sp. zn. 4Cdo/134/2009.

15. Na margo charakteru žalovaného procesného spoločenstva na žalovanej strane, súd prvej inštancie poznamenal, že ide o nerozlučné procesné spoločenstvo v súlade s ust. § 77 ods. 1 CSP v spojení s § 438 ods. 1 OZ.

16. Úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.960,62 eura priznal súd žalobcovi od 25.11.2016 do zaplatenia, pričom do omeškania sa žalovaní dostali prvý deň po tom, ako mali svoj dlh žalobcovi dobrovoľne zaplatiť do 24.11.2016 s tými, že postupoval podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z.

17. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný 2/ uvádzajúc, že ho napáda v celom rozsahu a žiada Krajský súd v Nitre, aby napadnutý rozsudok OS Nové Zámky zo dňa 26.5.2021, č. k. 6C/109/2017-290 zmenil a vo veci rozhodol sám tak, že žalobu voči jeho osobe, ako žalovanému 2/ v celom rozsahu zamietne a zároveň mu prizná aj nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uviedol, že si uplatňuje odvolacie dôvody v zmysle § 365 ods. 1 písm. d/, f/ a h/ CSP.

18. Pokiaľ ide o posudzovanie zodpovednosti žalovaného 2/ za vzniknutú škodu, tak tu bude potrebné vychádzať z obsahu ust. § 420 ods. 1, 2 OZ, pričom súd zameria pozornosť predovšetkým na zistenie zavinenia tohto žalovaného na dopravne nehode, pretože tento namieta nenaplnenie z jeho strany dvoch esenciálnych náležitostí, ktorými sú porušenie právnej povinnosti a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a vzniknutou škodou. Nijako nebolo preukázané, akú povinnosť na úseku cestnej premávky, resp. aký dopravný predpis žalovaný 2/ vlastne porušil. K odstráneniu tohto nedostatku nedošlo ani napriek tomu, že na to Krajský súd v Nitre výslovne v rámci svojho právneho záveru odkazoval a uložil pokyn pre OS Nové Zámky. Z konštatovania odôvodnenia bodu 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o odôvodnenie zodpovednosti žalovaného 2/, je zrejmé, že súd bez akéhokoľvek dôvodu prezumuje zodpovednosť tohto subjektu, t. j. že predmetnú nehodu zaviniť, pričom takéto konštatovanie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Taktiež zodpovednosť žalovaného 2/ je odôvodňovaná súdom aj s poukazom na to, že žalovaný ako vodič riadil motorové vozidlo, ktoré nemalo uzatvorené PZP. Ak by aj takéto PZP uzatvorené nebolo, tak to určite nie je možné hodnotiť ako príčinu vzniku dopravnej nehody. Ani žalobca a intervenient vystupujúci na jeho strane nepoukázali na porušenie akéhokoľvek zákona, ktorého sa mal žalovaný 2/ ako vodič vozidla dopustiť a v príčinnej súvislosti s takýmto porušením mala vzniknúť predmetná dopravná nehoda. Od fázy prvého pojednávania pred OS Nové Zámky preto robil spornú tú skutočnosť, že by mal porušiť právnú povinnosť. Žiadne takéto konanie mu ani preukázané nebolo. Záznam o dopravnej nehode slúži najmä pre účely poisťovne. Žalobca a ani intervenient nenavrhlí súdu zabezpečiť vyjadrenie polície ohľadne priebehu dopravnej nehody, pričom po prešetrení zo strany polície by bolo možné zodpovedať otázku, či vlastne žalovaný 2/ porušil povinnosť pre neho vyplývajúcu z pozície vodiča, a ak áno, tak akú.

19. Ak by súd vykonal dokazovanie ohľadne porušenia konkrétnej povinnosti žalovaného 2/, vyplývajúcej mu z inej právnej normy, než je ust. § 415 OZ, bolo by možné uvažovať o zodpovednosti tohto subjektu na základe ust. § 415 OZ. V prípade ak v dôsledku správania škodcu nebude porušená konkrétna právna norma, tak škodca bude zodpovedať iba vtedy, ak poškodený preukáže, že škodca pri svojej činnosti nevyvinul (objektívne) dostatočnú starostlivosť vyžadovanú v § 415 OZ. Z čoho vlastne vychádzal súd, keď v bode 18. odôvodnenia napadnutého rozsudku skonštatoval porušenie prevenčnej povinnosti žalovaným v zmysle § 415 OZ. V tomto prípade s poukazom na ust. § 420 OZ musí byť preukázané, že žalovaný porušil akýkoľvek predpis, v dôsledku čoho došlo k dopravnej nehode a následnému vzniku škody na motorovom vozidle druhom, t. j. poškodeného. Súd však vydedukoval zavinenie žalovaného 2/ na vzniku dopravnej nehody, bez akéhokoľvek dôkazného podkladu. Takisto v konaní nebola preukázaná ani existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti žalovaným 2/ a následným vznikom škody. Odvolateľ, t. j. žalovaný 2/, vzhľadom na existenciu pracovného pomeru so žalovaným 1/ v inkriminovanom čase, t. j. v čase, kedy došlo k dopravnej nehode, poprel svoju pasívnu vecnú legitímáciu v tomto spore, pretože pasívne vecne legitimovaným subjektom by mal byť iba žalovaný 1/.

20. V kontexte takto prezentovaných dôvodov žalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok je arbitrárny a nepreskúmateľný.

21. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalovaného 2/ uviedol, že navrhuje odvolaciemu súdu rozsudok Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26.5.2021 vo veci vedenej pod sp. zn. 6C/109/2017-290 potvrdiť a zároveň mu priznať aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému 2/ v rozsahu 100 %.

22. Pravdivosť údajov v zázname o dopravnej nehode sa predpokladá, a preto nie je na mieste, že teraz žalovaný 2/ tvrdí, že on dopravnú nehodu nezaviniť. Tu poukázal na ust. § 66 ods. 6 zák. č. 8/2009 Z. z. (cestný zákon). Ak žalovaný 2/ považoval okolnosti vzniku dopravnej nehody za sporné, predmetný záznam nemal podpísať, a nie až s odstupom času sa vyhovárať, že on nič neporušil a škodu tým nemohol spôsobiť žiadnu. Mal možnosť požiadať policajný orgán o prešetrenie okolností vzniku danej dopravnej nehody, avšak právo v tomto smere nevyužil.

23. Princíp generálnej prevencie, tak ako je zakotvený v ust. § 415 OZ znamená, že každý je povinný správať sa tak, aby ku škodám nedochádzalo. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti konaním žalovaného 2/ a vznikom škody je nepochybná, pretože žalovaný 2/ uznal zavinenie. V zmysle § 66 ods. 6 písm. c/ cestného zákona v danom prípade nešlo o dopravnú nehodu, ale o škodovú udalosť, pretože sa účastníci škodovej udalosti dohodli na zavinení. Na území SR je s poukazom na toto ust. cestného zákona možné prijať ten záver, že ak sa škodca a poškodený dohodli na jej zavinení, tak sa šetrenie políciou ako v prípade dopravnej nehody s vyhotovením policajného záznamu o dopravnej nehode nevyžaduje. Predmetný záznam o dopravnej nehode, v ktorom bolo dohodnuté medzi žalovaným 2/ a poškodeným zavinenie žalovaného 2/, podpísal vlastnoručne žalovaný 2/.

24. Žalobca namieta tvrdenia žalovaného 2/, že už počas prvého konania na súde prvej inštancie namietal ním zmienené skutočnosti, t. j. že aké povinnosti mal ako vodič porušiť, pretože v podanom odpore zo dňa 26.3.2018 rozporoval tú skutočnosť, že vozidlo, ktoré malo spôsobiť škodu bolo poistené. Taktiež odvolanie voči prvému rozsudku vo veci samej podal iba žalobca, nakoľko podľa neho súd prvej inštancie voči žalovanému 2/ žalobu zamietol. Žalovaný 2/ však v ďalšom konaní po zrušení prvého rozsudku účinne nepoprel, že by nemal zodpovedať za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ.

25. Žalovaný 2/ v podanom odvolaní neargumentuje žiadnymi novými prostriedkami procesného útoku a obrany podľa § 366 CSP, s ktorými by sa súd prvej inštancie už v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku nevysporiadal.

26. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení k písomnému vyjadreniu žalobcu a intervenienta vystupujúceho na strane žalobcu k jeho odvolaniu uviedol, že zotrúva na odvolacom petite v zmysle ním podaného odvolania zo dňa 22.7.2021. Namieta argumentáciu žalobcu ohľadne zák. č. 8/2009 Z. z., pretože ani súd nepracoval s týmito ustanoveniami pri vyvodzovaní jeho zodpovednosti za škodu. Svoju argumentáciu považuje za právne relevantnú a je daná aj názorom Krajského súdu v Nitre, na ktorý poukázal vo svojom odvolaní. Nie je pravdou, že by nepoprel porušenie právnej povinnosti a tým aj vzniklú škodu. Žalobca vo svojom odvolaní doslova zavádza súd, keď hovorí o akomsi zvrate v jeho argumentácii.

27. Podanie odporu proti platobnému rozkazu nepredstavuje žiadny koncentračný okamih, pri ktorom by nebolo možné argumentáciu doplniť. Preto právny zástupca na pojednávaní dňa 25.3.2019 nad rámec argumentov uvedených v podanom odpore poukázal na nesplnenie podmienok pre vyvodenie zodpovednosti voči žalovanému 2/ v zmysle § 420 ods. 1 OZ.

28. Intervenient vystupujúci v spore na strane žalobcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ uviedol, že sa domáha, aby Krajský súd v Nitre napadnutý rozsudok v súlade s § 387 CSP ako vecne správny potvrdil a zároveň mu priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí nie sú svojvoľné, neudržateľné a ani prijaté v zrejmom omyle. V danej veci súd vykonal dokazovanie potrebné pre meritorne rozhodnutie, pričom prejednávajúcu vec skutkovo a právne správne posúdil.

29. Žalobca si v tomto konaní s poukazom na obsah záznamu o dopravnej nehode, oznámenia poškodeného o poistnej udalosti, oznámenia škody z poistenia motorových vozidiel a oznámenia poškodeného o uplatnení nároku na náhradu škody voči žalovanému 1/ správne uplatnil postih vo forme jeho zodpovednosti za škodu podľa § 427 ods. 1 OZ a voči žalovanému 2/ si takisto správne uplatnil postih vo forme jeho zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 OZ, pretože ako vodič motorového vozidla spôsobil pri dopravnej nehode škodu poškodenému E.

30. Vzhľadom na splatnosť jednotlivých štvrtročných splátok poisteného nie je možné sa stotožniť s námietkou žalovaného, že poistenie osobného motorového vozidla žalovaného 1/ bolo riadne zaplatené a trvalo aj v čase, kedy došlo k danej dopravnej nehode. Žalovaný však nezaplatil omeškanú splátku mesiac od pôvodnej splátky v prvom a druhom rade do mesiaca od splatnosti celého poistného, čo je ten istý termín, teda do 25.6.2016. Vzhľadom k uvedenému preto predmetná poistná zmluva zanikla dňom 26.4.2016.

31. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu intervenienta vystupujúceho na jeho strane k odvolaniu žalovaného 2/ uviedol, že si dovoľuje požiadať odvolací súd, aby po preskúmaní veci rozhodol tak, ako žalobca uviedol vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ zo dňa 23.8.2021. Plne sa stotožňuje s vyjadrením intervenienta v tom smere, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je zákonné, vecné

a právne správne. Skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, tak ako sú obsiahnuté v napadnutom rozsudku nie sú svojoľné, neudržateľné a ani prijaté v zrejmom omyle.

32. V danom prípade išlo o škodovú udalosť a nie o dopravnú nehodu, pretože účastníci škodovej udalosti sa dohodli na zavinení. Žalovaný 2/ si sám zaviniť, že predmetná udalosť sa neriešila ako dopravná nehoda s vyhotovením policajného záznamu o priebehu nehody, a preto nie je teraz namieste absurdne prenášať dôkazné bremeno na žalobcu, ktorý by mal dokazovať ako sa dopravná nehoda šetrila.

33. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie v danej veci podal oprávnený subjekt v rámci zákonnej lehoty pre podanie odvolania (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnutý prvoinštančný rozsudok, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania zo strany žalovaného 2/, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Následne odvolací súd dospel k záveru, že podané odvolanie žalovaného 2/ smerujúce proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 26.5.2021 č. k. 6C/109/2017-290 nie je dôvodné a rozhodol o ňom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

34. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

35. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

36. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

37. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

38. Podľa § 217 ods. 1 veta prvá CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

39. Podľa § 220 ods. 2 veta tretia CSP, súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

40. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

41. V tomto odvolacom konaní odvolací súd pri viazaní svojou zákonnou povinnosťou skúmať, či odvolaním napadnutý rozsudok nebol vydaný v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ust. § 389 ods. 1 CSP, prijal ten záver, že odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ani jednou z tam uvedených väd netrpel, a preto ho ako vesne správny podľa § 387 ods. 1 potvrdil. V ďalšom odvolací súd odkazuje na rozsah a predovšetkým obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP). Súd prvej inštancie pri opätovnom rozhodovaní o uplatnenom žalobnom nároku rešpektoval záväzný právny názor odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 2 CSP, tak ako bol obsiahnutý v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Nitre zo dňa 29.7.2020 č. k. 5Co/139/2019-203. V súvislosti s vynesením v poradí druhého rozhodnutia vo veci samej, prvoinštančný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 191 ods. 1 CSP, t. j. jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Takisto z pohľadu vecnej správnosti je potrebné vyhodnotiť aj právne posúdenie danej veci s poukazom na súdom prvej inštancie odcitované ustanovenia špeciálnej a všeobecnej hmotnoprávnej úpravy v rámci bodu 17. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

42. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd poznamenáva, že prvoinštančný súd sa správne vysporiadal s otázkou danosti pasívnej vecnej legitímácie na strane obidvoch žalovaných a takisto aj so spoločnou a nerozdielnou formou ich procesného spoločenstva, v dôsledku existencie ktorej obidvoch žalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne zaplatiť súdom priznaný finančný obnos 4.960,62 eura spolu s príslušenstvom žalobcovi.

43. Odvolací súd sa plne stotožňuje aj s konštatovaním súdu prvej inštancie v tom smere, že osobné motorové vozidlo X. nemal žalovaný 1/ v čase uskutočnenia dopravnej nehody poistené pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, pretože splatnosť celého poistného bola viazaná práve k splátke dňom 25.3.2016. K dátumu 25.3.2016 bolo splatné celé predchádzajúce ročné poistné, pričom v prípade jeho riadneho splatenia trvá poistenie motorového vozidla žalovaného 2/ až do konca technického roka, t. j. do 25.6.2016. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zameškaná splátka na poistnom nebola žalovaným 1/ zaplatená v lehote jedného mesiaca od splátky splatnej dňa 25.3.2016, t. j. do 25.4.2016, intervenient, ako poisťovateľ písomným oznámením zo dňa 25.6.2016 správne oznámil žalovanému ako poistníkovi, že predmetná poistná zmluva zanikla dňa 26.4.2016.

44. Takisto je potrebné sa plne stotožniť aj so zaujatým právnym záverom súdu prvej inštancie ohľadne zodpovednosti žalovaného 2/ za vzniknutú škodu na motorovom vozidle poškodeného E. v celkovej výške 4.960,62 eura s príslušenstvom. Žalovaný totiž riadil osobné motorové vozidlo vo vlastníctve žalovaného 1/, bez toho, aby toto vozidlo bolo poistené voči zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Po strete týchto dvoch motorových vozidiel (škodcu a poškodeného) dňa 18.5.2016, ktorý vyústil v predmetnej dopravnej nehode, žalovaný 2/ ako vodič motorového vozidla vlastnícky patriacemu žalovanému 1/ vlastnoručne podpísal záznam o dopravnej nehode, pričom podľa bodu 15. tohto záznamu potvrdil zavinenie tejto dopravnej nehody. Následne bolo správne konštatovanie prvoinštančného súdu aj ohľadne naplnenia esenciálnych znakov zodpovednosti za škodu a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti zo strany žalovaného 2/ a vznikom škody. K uvedenému je potrebné uviesť, že porušenie právnej povinnosti žalovaným 2/ sa viaže k porušeniu zák. č. 8/2009 Z. z. (cestný zákon). Tvrdenia žalovaného prezentované v jeho odvolaní ohľadne toho, že v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou sa nedopustil porušenia žiadnej povinnosti odvolací súd najmä s poukazom na obsah záznamu o dopravnej nehode zo dňa 18.5.2016 považoval za účelové.

45. V kontexte uvedeného odvolací súd napadnutý prvoinštančný rozsudok vo veci samej ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

46. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, 2 tak, že nárok na ich náhradu priznal žalobcovi a intervenientovi na jeho strane voči žalovaným 1/ a 2/ v plnom rozsahu. O výške tohto nároku rozhodne súdny úradník na súde prvej inštancie samostatným uznesením, po právoplatnosti uznesenia, ktorým sa konanie končí.

47. Toto rozhodnutie prijal senát pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).